

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

18 מאי 2015

ע"פ 14-07-61581 בן יששכר(אסיר) נ' מדינת ישראל
ע"פ 14-08-27408 בן יששכר(עציר) נ' מדינת ישראל

1
2
3

בפני: כב' הנשיאה דבורה ברלינר
כב' השופט גיורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת מרים סוקולוב

המערער: יעקב בן יששכר (אסיר)

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

נוכחים:

המערער ובי"ב - עויד ויקטור ארון
בי"ב המשיבה - עויד אגיס
מערער 1 - גאסם יעקב בן יששכר
משיבה 1 - מדינת ישראל

פרוטוקול

עויד ארון: אני מופיע מטעמה של הגבי בר ציון. אני מברך לדיעתי בית המשפט שקיימת בקשה של המערער, לפיה אנהג לא נמשיך בייצוגו. המערער: אני רוצה להשמיע בקשות.

החלטה

הדין בתניק זה הסתיים.
הדין קבוע לשימוע פסק תדין. פסק הדין מוכן ומונה בפנינו.
ניתן והודע היום ב"ט אייר תשע"ה, 18/05/2015 במעמד הנוכחים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו כשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 14-07-61581 בן יששכר נ' מדינת ישראל
ע"פ 14-08-27408 בן יששכר נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיאת דבורה ברלינר, אב"ד

כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"ג

כב' השופטת מרים סוקולוב

יעקב בן יששכר (אסיר)

המערער:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

פסק דין

א. פתח דבר:

1. בבית משפט השלום בת"א התנהלו נגד המערער במקביל שני הליכים פליליים בשני כתבי אישום כדלקמן:
- 2.
- 3.
4. ת"פ (ת"א) 1302/06 מדינת ישראל נ' בן יששכר (להלן: "תיק העלבת עובד ציבורי"), בו יוהסד למערער עבירות של העלבת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן "חוק העונשין"), חל פגיעה בפרטיות, עבירה לפי סעיף 2 (1) + 5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א - 1981. שתי העבירות בוצעו על-פי הנטען בתאריך 22.10.2005.
7. הדיון בתיק זה התקיים בפני כבוד השופט יצחק חזיון החל ב- 08.03.2006 והסתיים ב- 17.06.2014.
9. המערער חרשע ולאחר שמיעת ראיות נגזרו עליו שישה חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, שישה חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור על עבירה של העלבת עובד ציבור וכן שנים עשר חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור על עבירה שעניינה פגיעה בפרטיות. בשל התנהלות המערער בתיק זה אישר בית דין את המעורבות של המערער בהגנתו.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
פליליים**

ע"פ 14-07-61581 בן יששכר נ' מדינת ישראל
ע"פ 14-08-27408 בן יששכר נ' מדינת ישראל

- 1 ב. התיק העוסק הוא ת"פ (ת"א) 27741-06-11 מדינת ישראל נ' בן יששכר (להלן: "תיק
2 הזיוף").
- 3 כתב האישום בתיק זה נושא את הכותרת "כתב אישום מחדש בשלישית לאחר איתור -
4 מתוקן", ללמדך שהגשת כתב האישום המקורי קדמה בהרבה לתאריך שבו הוגש כתב
5 האישום הנוכחי [בשנת 2007, כך על פי טיעוני המאשימת לעונש (עמ' 213 לפרוטוקול בית
6 משפט קמא מ-06.08.2014)].
- 7 בבזבז אישום זה יוחסו למערער זיוף גוסמן בבחנה לקבל דבר, עבירה לפי סעיף 418 לחוק
8 העונשין וכן שימוש במסמך מזויף, עבירה לפי סעיף 420 לחוק העונשין.
- 9 הדיון בתיק זה שהתקיים בפני כבוד השופטת ברק-נבו, החל ב- 31.10.2011 והסתיים ב-
10 07.08.2014.
- 11 גם בתיק זה חרשע המערער לאחר שמיעת ראיות והוטלו עליו העונשים הבאים: שנים
12 עשר חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי למשך שישה חודשים, קנס בסך 5,000 ₪ וכן
13 ביצוע בסך 2,000 ₪ לטובת המתלונן בתיק, מר אייל לידור (להלן "לידורי"). נוסף על כך,
14 הוטל על המערער לשלם לאוצר המדינה הוצאות בסך 10,000 ₪ לצד השבה לאוצר המדינה
15 שכר העדים בסך 1,000 ₪. בשל אי התייצבות המערער לדיונים שונים הורה בית משפט
16 קמא לחלט את מחצית הערובה כספית (500 ₪) שלא הושבה למערער (זאת, נוסף להחלטה
17 נפרדת אשר גם בה הויב המערער בהוצאות בגין אי התייצבות לדיון (החלטת בית משפט
18 קמא מ-17.07.2014)).
- 19
- 20 2. נעיר כבר בשלב זה כי המשותף בשני התיקים הוא אופן התנהלותו של המערער. כל אחד משני
21 השופטים העיר על התנהלותו הבלתי אפשרית של המערער שעשה כל שביכולתו כדי לגרום
22 לסחבת ולסכל את האפשרות לסיים שמיעתו של התיק שמדובר בו. המערער נעדר מאין ספור
23 דיונים, הקשה על הדיונים, התנסת בצורה בלתי הולמת הן כלפי העדים והן כלפי בית המשפט,
24 הגיש בקשות רבות בכל ענין אפשרי ובכלל זה בקשות תסרות בסיס לפסילת המותב, נעלם, הונא
25 לבית המשפט בעקבות צווי הבאה וחייב את בית המשפט במתן החלטות על כל צעד ושעל. כך
26 למשל צינת כבוד השופטת ברק-נבו, כי מדובר בכ- 300 החלטות שנדרשת לתת בתיק. המערער
27 לא נרתע אפילו מהגשת תביעה אישית נגד כל אחד משני השופטים שעסקו בתיקו. בשורה
28 תחתונה אין כל ספק שמערער העמיד את סבלנותם וסובלנותם של שני המותבים במבחן קשה
29 ואפילו מאיים, זאת בנוסף להטרדת המערכת כולה, לרבות בית המשפט העליון במספר אין סופי
30 של בקשות שאין בהן מאום. בסופו של יום, חרף התנהלותו של המערער כמפורט לעיל, ותוך
31 הפגנת איפוק ואורך רוח, עלה בדי שני השופטים לסיים את החליכים.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
פליליים**

ע"פ 61581-07-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל
ע"פ 27408-08-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל

- 1 3. המערער לא השלים עם פסיקתם של שני המותבים והגיש ערעורים בכל אחד משני התיקים.
- 2 השתלשלות הדברים באשר לשמיעתם של הערעורים עומדת בדיעבד בליבת המחלוקת בדיון
- 3 הנכחי ומכאן הצורך בפירוט העובדות.
- 4
- 5 **ב. התנהלות זיונית:**
- 6
- 7 4. ב- 31.07.2014 הגיש המערער ערעור (ע"פ 61581-07-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל) על פסק
- 8 הדין בתיק העלבת עובד ציבור.
- 9
- 10 ב- 19.08.2014 הגיש המערער ערעור (ע"פ 27408-08-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל) על פסק
- 11 הדין בתיק הזיוף.
- 12
- 13 הדיון בשני הערעורים נקבע לאותו התאריך, ובקשתו של המבקש לעיכוב ביצוע פסקי הדין
- 14 טענה (הן באשר לעונש המאסר בפועל והן באשר לעבודות השירות).
- 15
- 16 5. ושמא ניתן היה לקוות, כי הגשת הערעור תפתח פרק חדש ישונה בכל הקשור להתנהלותו של
- 17 המערער, הוכיח המערער מהר מאוד כי מדובר בתקוות שווא.
- 18
- 19 6. בשני התיקים הוגשה הודעת הערעור שניסחה באופן שאינו תולם, שלא לדבר על היעדר ניסוח
- 20 בחרי וענייני שאפשר לקורא להבין את מהות הטענות. משכך, הוטל על המערער להגיש עיקרי
- 21 טיעון בשני התיקים עד לתאריך שנקבע. אולם, עד למועד הדיון (וחודשים רבים לאחר המועד
- 22 שנקבע, עדיין לא הוגשו עיקרי טיעון.
- 23 אלה הוגשו לבסוף רק בתאריך 05.05.2015, לאחר כניסת סגורית לתמונה ובעקבות החלטתו
- 24 מיום 14.04.2015.
- 25
- 26 7. בכל אחד משני הערעורים הוגשו בקשות רבות, רובן ככולן חזרו על עצמן, התעלמו מקביעותיו
- 27 של מותב זה וניסחו בצורה שאינה הולמת.
- 28 בין הבקשות שהוגשו: בקשות למינוי סיניור ציבורי, בקשות להורות למשטרה למק מדוע
- 29 הנישה נגדו כתב אישום, בקשות להורות למשטרה למסור למערער מידע כזה או אחר ובקשות
- 30 להוספת ראיות שונות. הבקשות נדחו לגופן בנימוקים שונים, או שהוחלט כי הן יידונו בדיון
- 31 עצמו. על אף זאת המערער בחר להגישו שוב ושוב, לעיתים בדרך של "העתק הדבק" מהבקשה

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
פליליים**

ע"פ 14-07-61581 בן יששכר נ' מדינת ישראל
ע"פ 14-08-27408 בן יששכר נ' מדינת ישראל

- 1 8. על החלטות בבקשות אלו הגיש המערער עררים לעליון, אשר נדחו. (ראה למשל רע"פ 1506/15
- 2 בן יששכר נ' מדינת ישראל, החלטת כבוד הרשמת במלך מיום 23.03.2015)
- 3
- 4 9. מועדי הדיון בשני הערעורים נדחו שוב ושוב לבקשת המערער, הן מנימוקים רפואיים שאינם
- 5 ברורים ולפנים משורת הדין, והן מנימוקים משפחתיים מוצדקים (כגון פטירת אביו של
- 6 המערער).
- 7
- 8 10. לאחר מספר רב של דחיות, כולן ביזמתו של המערער, נקבע דיון ליום 30.03.2015. גם לגבי
- 9 תאריך זה התבקשה דחייה מטעמים רפואיים מספר ימים טרם לכן, בקשה זו נדחתה.
- 10
- 11 11. ביום 30.03.2015, בשעה שהמותב ישב באולם והמתין להגעתו של המערער, נסרקה לנט המשפט
- 12 בקשה נוספת, המצטרפת לבקשות רבות שקדמו לה, לדחיית הדיון. בנימוק לבקשה צירף
- 13 המערער טופס מבית חולים אסותא שלפניו הוא הזמין לבדיקות כאלה ואחרות בתאריך
- 14 15.04.2015, אלא שהמסמך נשא שם מטופל אחר, ומועד הבדיקה חל ב-15.04.2015 ולפיכך לא
- 15 היה כל נתון שבכוחו להצדיק את אי תתייצבותו לדיון. המערער, לכל הדעות, היה מודע לתאריך
- 16 שנקבע לדיון בערעורים, שהרי ביקש את הדחיה ועשה דין לעצמו בכך שלא התייצב.
- 17 בהתחשב גם בכך שהדיון בתיק זה כבר נדחה מספר פעמים לבקשתו, ובהיעדר תעודה רפואית
- 18 כדין, השתמשנו בסמכותנו על-פי סעיף 208 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-
- 19 1982 (להלן: "חסד"ב") ודחינו את שני הערעורים בשל חוסר הופעה (ראה החלטתנו מתאריך
- 20 זה).
- 21 דחיית הערעורים משמעותה שעל המערער היה להתחיל בריצוי המאסר מיד כשייעצר.
- 22
- 23 12. בעקבות החלטתנו הוצא צו מעצר כנגד המערער, והוא נעצר בביתו ב-01.04.2015. אף מעצר זה
- 24 לא התנהל למשורין. איננו רואים לפרט את הלך המעצר שאינו מענייננו, אנו רואים עם זאת
- 25 להעיר כי מחתימו שבדו"ח עולה תמונה הדומה לתגמלות המערער בהליכים השונים בבית
- 26 משפט קמא.
- 27
- 28 13. בתאריך 01.04.2015 הגיש המערער בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו ובקשה לעיכוב
- 29 ביצוע של עונש המאסר שחלל לרצות. דיון בשאלת מעצרו התקיים הן בבית המשפט המחוזי
- 30 (ביום 02.04.2015 בפני כבוד השופט מודריק) והן בבית המשפט העליון (ע"פ 2391/15 בן יששכר
- 31 נ' מדינת ישראל ביום 03.04.2015 בפני כבוד השופט מאוז), במסגרתם החלטתה נותרת על כנה
- 32

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
פליליים**

ע"פ 61581-07-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל
ע"פ 27408-08-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל

- 1 14. ביום 14.04.2015, התקיים דיון בפנינו במעמד הצדדים, והפעם כשהמבקש מיוצג על ידי עורכת
- 2 דין מטעמו.
- 3
- 4 15. במהלך הדיון בפנינו ניתנה למערער הזדמנות, לפני משורת הדין, לטעון גם לגופם של
- 5 הערעורים ולא רק בנוגע לבקשה לביטול פסק הדין מכוח סעיף 208א(ב) לחס"פ. זאת כותו
- 6 הצהירה כי אינה מוכנה לטעון לערעורים לגופם, אלא אך ורק למשא ביטול פסק הדין, בין
- 7 השאר מתסיבה שמונתה ערב הדיון בפנינו (פרוטוקול הדיון בפנינו מיום 14.04.15, עמ' 6, שורות
- 8 12-13). לאחר שמיעת טיעונים קבענו כי איננו רואים לנכון בשלב זה לבטל את פסק דינו מיום
- 9 30.03.2015, ומשום כך המערער ימשיך בשלב זה לרצות את מאסרו, עד לדיון שיתקיים ב-
- 10 10.05.2015. בדיון זה, כך קבענו, נאפשר למערער להביא את דברו לגופו של ענין, או אז נחליט
- 11 הן בשאלת ביטול פסק הדין מיום 30.03.2015 והן, ככל שכן נחליט, גם בערעורים לגופם.
- 12
- 13 16. גם על החלטה זו ערר המערער לבית המשפט העליון, תוך שהוא מגיש בקשות שונות ומשונות-
- 14 בבקשה לעיכוב ביצוע החלטה שלא ליתן עיכוב ביצוע, בקשה לבזיזן בית משפט ועוד. בקשות
- 15 אלו נדחו כולן (ראו בש"פ 2672/15 בן יששכר נ' מדינת ישראל, ע"פ 2391/15 בן יששכר נ'
- 16 מדינת ישראל).
- 17
- 18 17. לצד בקשות אלו המשיך וקבל המערער כי מצבו הרפואי הדרדר בכלא בו מרצה הוא את עונש
- 19 המאסר, כלא רימונים, שעל כך, ולו מסיבה זו, יש להורות על שחרורו באופן מיידי. כך, כעולה
- 20 מהחלטת כבוד השופט עמית שהתקבלה ב- 04.05.2015 (בש"פ 2672/15 ב'), לבית המשפט העליון
- 21 הומצאה תגובת המשיבה ומכתב מרמ"ת בית סוהר "רימונים" מיום 03.05.2015, מהם עולה כי
- 22 המבקש מקבל את התרופות הרגילות אותן הוא נוטל, נמצא במעקב לחץ דם ודופק במרפאת
- 23 הכלא, וכי אין כל אינדיקציה להחמרה במצבו.
- 24
- 25 18. בתאריך 10.05.2015 התקיים הדיון בפנינו. אפשרנו לסגורית לשקוט בהרחבה את טיעוניה
- 26 במטרה לבחון האם התקיימה במקרה זה אחת משתי העילות אותן מונה סעיף 208א(א)
- 27 לחס"פ לענין ביטול פסק דין הדוחה ערעור בשל אי התייצבותו של המערער.
- 28 זו לשונו של הסעיף: "נדחה ערעורו של נאשם בשל אי-התייצבותו יבטל בית המשפט את
- 29 ההחלטה על דחיית הערעור וישמע את הערעור אם נוכח, על פי בקשת המערער, כי היתה
- 30 סיבה מוצדקת לאי התייצבות המערער או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין."
- 31 את הטיעונים באשר לסיבת אי התייצבותו של המערער שמענו כבר בדיון שהתקיים ב-

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 61581-07-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל
ע"פ 27408-08-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל

- 1 2008א(א), לא היתה למערער סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון, שהרי הסיבה היחידה
2 שהוצגה היא מצבו הרפואי.
3 עדיין ראינו לנכון לשמוע טיעונים בנושא זה, ולבחון גם את קיומה של העילה הנוספת, קרי האם
4 ביטול פסק הדין נחוץ כדי למנוע עיוות דין.
5
6 19. נקדים מסקנה להנמקה ונאמר, כי לאחר ששמענו את הטיעונים, כאמור בהרחבה רבה, נחה
7 דעתנו כי לא התקיימה במקרה הנכחי אף אחת משתי העילות דלעיל. לא היתה למערער סיבה
8 שלא להתייצב ולא נגרס לו עיוות דין. שעל כן דחיית הערעור מכוח סעיף 208 לחסד"פ תישאר
9 בעינה.
10
11 חלקו נתייחס לכל אחת משתי העילות בהיקף הראוי לשיטתנו.
12
13 **באשר לעילה הראשונה**
14 20. על המערער היה להוכיח לבית המשפט כי היעדרותו נגרמה מסיבות מוצדקות. הסיבה שלקדומה
15 טען המערער היא מצבו הרפואי שמנע את התייצבותו כמשתקף מהמסמכים הרפואיים שהציג.
16 דא עקא, אף אחד מהמסמכים שהוצגו לבית המשפט איננו מצביע על כך שנבצר מהמערער
17 להתייצב לדיון.
18 אנו מפנים לאמור בפסקה 5 באשר להשתלשלות הדברים בדיון ביום 30.03.2015. החומר
19 הרפואי שהוגש לנו אז היה טופס מבית חולים אסותא באשר לבדיקות שאליתן הוזמן המערער
20 לתאריך 15.04.2015, כאשר המסמך נושא שם של מטופל אחר. המסמך אינו טעון פרשנות. אין
21 בו ולו בדל סיבה המצדיקה אי הופעה לדיון.
22
23 21. בדיון בפנינו (בתאריך 14.04.2015) חפנתה אותנו הסגורית למסמכים אחרים, שהם המסמכים
24 הרלוונטיים לשיטתה, כדלקמן: אישור מתלה מיום 29.03.2015 חתום על-ידי ד"ר אמיר ויצברד
25 שאליו נלוות הפניות לבדיקות שונות. אישור המחלה הנזיל אינו ערוך כתעודה רפואית. אף אם
26 נתעלם מהיבט זה, גם במסמך זה אין כל ביסוס לטענה כי נבצר מהמערער להתייצב בתאריך
27 30.03.2015. כל שכתוב בו הוא כי: "המערער אינו מסוגל לעבוד מיום 29.3.15 עד יום 2.4.15,
28 הא ותו לא.
29
30 22. אישור זה מצטרף לאישורים רבים מסוגו שהוגשו לבית משפט קמא במהלך הדיונים בפני שני
31 המותבים. כפי שצוין כבר לעיל, המערער הגיש אין ספור בקשות דחיה, חלקן בתסתמך על

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
פליליים**

ע"פ 14-07-61581 בן יששכר נ' מדינת ישראל
ע"פ 14-08-27408 בן יששכר נ' מדינת ישראל

- 1 רק לשם הדגמה אנו מפנים להחלטת של השופט יצחק מיום 24.09.2009, החלטה אחת מני
2 החלטות רבות. כדלקמן: "הנאשם הגיש אישור רפואי ממנו עולה כי אינו מסוגל לעבוד, אך לא
3 היה פטור מלהתייצב לדיון".
4 בתכרעת הדין של כבוד השופטות ברק-נבו טאמר, בין היתר: "הנאשם גרס לזחיית דיונים
5 והתחמק מהתייצבות. הנאשם לא התייצב ל- 12 דיונים בעניינו... לבסוף אותר בבית המשפט
6 כאשר הגיע מרצונו לצורך עניינים אחרים שלו (בניגוד לטענותיו כי אין ביכולתו להתייצב בבית
7 המשפט בשל מצבו הרפואי והמצב הבטחוני)". הנה כי כן – בו זמנית לטענה כי מצבו הרפואי
8 מונע בלמעשה מהתייצבות, התייצב גם התייצב המערער לבית המשפט כדי לשרת מטרות אחרות. אנו
9 מפנים גם להחלטות בתיק הזיוף מתאריכים 06.01.2014, 31.07.2014 ו- 11.09.2014 - כולן
10 החלטות שהבהירו למערער חד משמעית כי תעודה רפואית מסוג זו שהוא נסמך עליה בבקשה
11 האחרונה, אינה כשרה להוכחת תוסר יכולת להתייצב.
12
13 23. טכיר עוד כי אי התייצבותו של המערער בפנינו היתה לאחר שמספר בקשות קודמות שלו
14 להחיות הדיון נענו ורבעם זו נאמר לו במפורש כי לא תינתנה דתיות.
15
16 24. בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (07.08.2004) (להלן: "פרשת חסין") נאמר
17 כדלקמן (כבוד השופט לוי):
18

19 "הדרישה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי-ההתייצבות לדיון
20 מבטאת איזון בין אינטרסים שונים: מחד, ניצב כאמור האינטרס של
21 היחיד ושל הכלל, שאשמתו של אדם תתברר לגופה בנוכחותו. מנגד,
22 מצוי האינטרס הציבורי שזמנו של בית-המשפט לא יושחת לריק,
23 ושלחליף המשפטי יהא סוף (ע"פ 1632/95 משולם נ' מדינת ישראל,
24 פ"ד מט(5) 534, 549 (1996)). עקרון זה של סופיות הדיון קובע, כי
25 שיוטנו המשפטית מבקשת ליתן לכל נאשם את יומו במני בית-
26 המשפט, אולם כדי לקיים תכלית זו יש למנוע הכבדה שלא לצורך על
27 בתי-המשפט, ולפיכך לא יוכל בעל דין להביא את עניינו לבידור פעם
28 אחר פעם (בג"צ 4842/06 פלוני נ' שר הפנים ([פורסם בנבו]),
29 11.4.2007); ע"פ 7853/05 רחמיאן נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו]),
30 27.11.2006)). בשל כך, אין להשלים עם התנהגות של בעל-דין,
31 המביאה לבזבז המשאב היקר ביותר – זמן שיפוטי. אם הזמן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 61581-07-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל
ע"פ 27408-08-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

רע"פ 5377/03 וג'די נ' מ"י (פורסם בגבו), (29.6.2003); רע"פ
1773/04 אלעזבירה נ' מ"י (פורסם בגבו), (23.2.2004). מנגד, מקום
בו קיים טעם ממשי לאי-ההומעה לדיון, עשוי הדבר להצדיק את
ביטולו של פסק-הדין אשר דחה את הערעור, תוך מתן הזדמנות
נוספת למערער לפרוש את הגנתו בפני בית-המשפט (רע"פ 9142/01
איסליא נ' מדינת ישראל (פורסם בגבו), (2.10.2003)). עת נערך
האיזון המבוקש יש לזכור, כי בשנתה מסעיף 130 לחוק, סעיף 208א
עוסק באי-התייצבותו של אדם שהורשע לדיון בערכאת הערעור.
משמע, עוד קודם לכן היה לו יומו בערכאה הדיונית, במגיה זכה
לפרוש את הגנתו. לפיכך, משקלו של אינטרס סופיות הדיון הוא
מלכתחילה גדול יותר.

הדברים ברורים ואינם טעונים פרשנות.

ובנוסף ברע"פ 6306/07 הספל נ' מדינת ישראל (פורסם בגבו) (09.08.2007) אמר בית המשפט
העליון (כבוד השופט לוי) בדלקמן:

"סעיף 208 לחוק סדר הדין הפלילי מקנה לבית-המשפט סמכות
לדחות ערעור כאשר המערער החזמן כדין אך לא התייצב לדיון.
משהוזמן המבקש ליום ושעה מוגדרים, ובמיוחד לאחר שבקשתו
לדחיית הדיון סורכה, הוא בחר לעשות דין לעצמו, ועם כך לא ניתן
להשלים, במיוחד נוכח השיהוי הניכר בסיומם של החליטים."

25. דברים אחרונים אלה כאילו נאמרו בענייננו, בשינויים המתחייבים. המערער עשה דין לעצמו כד
בבית משפט קמא לאורך כל הדרך בשני התיקים שמדובר בהם, וכך גם בפנינו בתלך הערעור.
אנו קובעים חד משמעית כי לא היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המערער. המערער
עושה שימוש מניגולטיבי במסמכים רפואיים. המסמך הרפואי שהוגש לנו אינו מצביע על חוסר
יכולתו להתייצב ומשום כך אינו נכנס בגדר העילה הראשונה [ר'] לעין זה גם רע"פ 2449/07

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
פליליים**

ע"פ 61581-07-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל
ע"פ 27408-08-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל

מכאן לדיון בעילה השניה, קרי: "כדי למנוע עיוות דין"

26. לענין גבולותיה של עילה זו צוטטו בפרשת חסין שהוזכרה לעיל דבריו של הנשיא ברק במ"ח
7929/96 כוזלי נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(ג) 529 (1999), כדלקמן:

"סעיף זה מודש בפסיקה בטומן בחובו מבחן אובייקטיבי הבוחן אם
קיים חשש סביר כי הפגיעה בזכויות האדם השפיעה על שיקול הדעת
השיפוטי במובן זה, שעקב הפגם נדלה הסבירות להרשעת שואא..."

תוך אימוץ האמור לעיל, נקבע בפרשת חסין כי:

"המסלול הקבוע בסעיף 208א' לחוק מאפשר, איפוא, גמישות בסדר
הדין הרגיל. הוראתו המקנה סמכות לבית המשפט להחיות הליך
ערעור שנדחה, נועדה לאפשר תיקונה של הרשעת שואא... עם זאת נוכח
עיקרון סופיות הדיון... חידוש הדיון בערעור לגופו לא יוכל להיעשות
בדבר שבשגרה. אל מולו יש לבחון על יסוד החומר שהונח בפני בית
משפט קמא, אם קיים חשש ממשי להרשעתו של חף מפשע. נדרשת
הוכחתה של תשתית איתנה בדבר קיומו של חשש מעין זה בטרם
יעדיף בית המשפט שיקולי צדק ותשיפת אמת על פני השיקול בדבר
סופיות הדיון... מכאן שמקום בו התשתית הראייתית שלחובתו של
אדם היא מוצקה ועומדת על שתי רגליה, קשה יהא לטעון כי נגרם לו
עיוות דין. בכך לא די, המשקל אשר יש ליתן לכל אחד מהאינטרסים
עליהם עמדתי לעיל משתנה בהברות על-פי נסיבותיו של כל מקרה
ובכללם, מהות הענין הנדון, חומרת העבירה בה הורשע המבקש
והעוגש שנזר לו; מידת האשם הדיוני המוטל עליו בשל אי התאיצבותו
וסיכויי הערעור אם יהודש הדיון בו." (ההדגשה אינה במקור)

"הגורסחח" לענין חידוש המשפט, מצויה בפסקה האחרונה שצוטטה לעיל: בית המשפט צריך
לבדוק האם קיים חשש ממשי להרשעתו של חף מפשע וחייבת להיות תשתית איתנה בדבר קיומו
של חשש מעין זה, שאחרת יש להעדיף את השיקול בדבר סופיות הדיון.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 14-07-61581 בן יששכר נ' מדינת ישראל
ע"פ 14-08-27408 בן יששכר נ' מדינת ישראל

1 ערעור". כשהדגש הוא על כך ש"מדובר במי שמיצה את יומו בערכאה הראשונה, הדיינית..."
2 הדיון של ערכאת הערעור בשאלת האפשרות לקיטתו של עיוות דין הוא דיון "ערעורי" לכאורה.
3 "חיה וסימני השאלה שמציג המבקש היו קודמים עוד וגידים בעיון זה, קם היה חשש עיוות
4 הדין".

5
6 28. על בסיס האמור לעיל בחנו האם ממצאיו של בית המשפט קמא, בכל אחד משני התיקים
7 שמדובר בהם, מעוגנים בחומר הראיות שהיה בפניו והאם התיקיים התנאי של ראיות מספיקות
8 לצורך הרשעה.
9 בין יתר המדדים שבתנו מצויה גם חומרת העבירות בשני התיקים שמדובר בהם וכך העומדים
10 שהוטלו על המערער ואף זאת בהתאם למתווה שנקבע במרשת חסין זלעיל.
11 אנו חוזרים ומדגישים, כפי שכבר צוין, כי ניתנה למערער הזדמנות מלאה לשטוח את טענותיו
12 בהרחבה, כפי שמעיד פרוטוקול הדיון בפנינו.

תיק העלבת עובד ציבור:

13
14
15
16
17 29. כך נטען בכתב האישום: השופט נתן נחמני (להלן: "המתלונן") היה בתקופה הרלוונטית שופט
18 בבית המשפט לענייני משפחה ברי"ג וטיפול בענייני משפחתו של המערער. בשבת בבוקר, בתאריך
19 22.10.2005, השתתף המערער בהפגנה מול ביתו של המתלונן ביחד עם אחרים. ההפגנה התנהלה
20 בצעקות רמות. בשלב מסוים יצא השופט מביטו כשהוא מוביל את בנו שישב בכסא גלגלים.
21 המערער עלב בו וצעק שהוא היה צריך להיפגע ולא בנו. המערער הגיע גם בהמשך יחד עם אחרים
22 לבית הכנסת בו מתפלל המתלונן.

30. באשר לראיות:

23
24
25 בית משפט קמא קיבל שתי הודעות שנגבו מהמתלונן. המתלונן עצמו לא העיד בבית המשפט.
26 המערער העיד וכן נשמעו עדי הנגה מטעמו.

27
28 31. עיקר קביעותיו של בית משפט קמא היו כדלקמן:

29
30 א. הודעות המתלונן מפורטות, מגדירות היטב את האירוע, אינן כוללות אמירות שנועדו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 61581-07-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל
ע"פ 27408-08-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל

- 1 **ב.** המערער אכן הטיח במתלונן את מה שיוחס לו בכתב האישום. בית המשפט קבע במפורש כי
2 הוא איננו מאמין למערער שהכתיש את הדברים וחוא מעדיף את גרסת המתלונן, כפי שבאה
3 לידי ביטוי בחודעותיו.
4
- 5 **ג.** נדחו גם טענות בדבר אכיפה בדרגית. העובדה שלא הועמדו אחרים לדין בתיק זה אינה
6 מצביעה על אכיפה בדרגית, שהרי המתלונן הכיר אך ורק את המערער ולא משתתפים
7 אחרים בהפגנה.
8
- 9 **ד.** האמירות שהשמיע המערער כלפי המתלונן הן על רקע תפקידו השיפוטי. המתלונן כזכור
10 היה שופט שדן בתיק שהמערער היה צד לו, והחלטותיו לא נשאו תן בעיני המערער. אמירת
11 הדברים מהווה תעלבת עובד ציבור בקשר עם מילוי תפקידו וכך התמלאו רכיבי העבירה על-
12 פי סעיף 288 לחוק.
13 בית המשפט הוסיף כי המערער אמר בחודעתו גם דברים נוספים כגון: "שופט זה הוא איש
14 מושחת" (ז/ת) כשהכוונה למתלונן.
15
- 16 **ה.** התנהגותו של המערער היוותה גם פגיעה בפרטיות. המערער עקב אחר השופט שעות רבות
17 ועבר מביתו הפרטי לבית הכנסת. יש בכך פגיעה בפרטיות בזרד של התחקות. התנהלותו
18 מחווה גם הטרדה אחרת.
19
- 20 **32.** עיקר טענותיו של המערער בחודעת הערעור התייחסו לאופן ניהול הדיון כשהדגש הוא על אי
21 העדתו של המתלונן שממנה מחמערער אפשרות לבחון את האמור בחודעותיו.
22 הדברים שנאמרו לא היו קשורים למילוי תפקידו השיפוטי של המתלונן, שעל כן מן הראוי היה
23 לאפשר את חקירתו על דוכן העדים. לטענת המערער, נימוק זה בפני עצמו די בו כדי להצביע על
24 הצורך בביטול פסק הדין.
25 עוד הלין המערער על כך שלא התאפשרה חקירתו של גובה הודעתו של המתלונן, ולא נגבו גם
26 הודעת מאנשים נוספים שנלחו במקום לרבות בנו של השופט.
27 בפן המשפטי טען המערער כי המתלונן עצמו, בהזדמנות אחרת (בתגובה לבקשה לפסלות
28 המותב) אמר שלא הוטרד ומכאן שלא היה מקום להרשיעו בעבירות בהן הורשע.
29

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
פליליים**

ע"פ 61581-07-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל
ע"פ 27408-08-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל

1 מסקנתנו היא כי ממצאיו של בית משפט קמא מעוגנים היטב בחומר הראיות שהיה בפניו והם
2 נשענים רובם ככולם על ממצאי מהימנות רלוונטיים. בגדר ממצאי המהימנות - יותר משנסמך
3 בית משפט קמא על קבלת האמור בהודעותיו של המתלונן, נתן משקל לחוסר האמון המוחלט
4 בברסגו של המערער ועדי התגנה מטעמו.

באשר לטענה כי לא ניתן למערער לחקור את המתלונן -

7 34. בית משפט קמא פעל בחתאם למתווה שנקבע ברש"א 3202/03 מדינת ישראל נ' יוסף (פורסם
8 בגבו) (04.03.2004), שם נקבעו כללים מדויקים לענין תעדת השופט:

- 9
10 "א) שופט לא יחקר עמד על דוכן הצדדים על דבר הקשור בתפקידו השיפוטי.
11 ב) בית המשפט חזן בהליך שבו מתבקשת הצדתו של שופט על דבר שאינו
12 קשור בתפקידו השיפוטי יחליט לפי החומר שלמנו ועל פי טיעוני בעלי
13 הדין אם להעיד את השופט."

14
15 35. לענייננו, לא יכולה להיות כל מחלוקת על כך שמדובר בדבר הקשור בתפקידו השיפוטי של
16 המתלונן. התפגנה שבה וטל חלק המערער היתה של הורים שלטענתם נעשה להם עוול
17 בפסיקותיו של כבוד השופט נחמני בכל הקשור למישור יכולתם לשמור על קשר עם ילדיהם. גם
18 האמירה כי מוטב שהמתלונן היה נפגע ולא בנו שישב, כזכור, בכסא גלגלים מתייחסת ישירות
19 למישור היחסים שבין הורים לילדים ולא בכדי בחר המערער בעלבון צורב זה. משכך - חייב
20 היה בית משפט קמא לפעול בחתאם לתלכה שצוטטה לעיל, ולחיימנו מחזמתו של השופט נחמני
21 לדוכן העדים. גם לגופו של ענין, ובלתי להתייחס להלכה המתייבת איננו סבורים כי נפגעו זכויותיו
22 של המערער. הסיטואציה שעליה לא היתה מחלוקת שבה מוביל המתלונן את בנו הנכה בכסא
23 גלגלים, תואמת את האמירה המכוערת שאותה השמיע (לדברי המתלונן) והאפשרות שהשופט
24 היה חוזר בו מייחוס הדברים למערער - ותיאורטית בלבד.
25 מכל מקום - בית המשפט התרשם מהמערער שהעיד, וקבע חד משמעית שאינו מאמין לו.
26 קביעה זו יכולה לשאת על גבה את משקל ההכרעה בתיק זה.

27
28 36. מדבך נוסף התומך במסקנה:

29 המערער עמד בהפגנה כשהוא לבוש בגדי ליצן, פנה לעוברי אורח ושטת בפניהם את טיעוניתו. כל
30 הסיטואציה כולה היתה מבזה ונועדה לעלוב בשופט וזאת באופן ישיר, מדויק ומכוון מטרה
31 בהתייחס לתפקידו השיפוטי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 61581-07-14 בן ישישכר נ' מדינת ישראל
ע"פ 27408-08-14 בן ישישכר נ' מדינת ישראל

- 1 אנו ערים לכך כי בכתב האישום אין התייחסות לבגדי הליצן, אולם העדויות שהיו בפני בית
2 משפט קמא בנושא זה היו חד משמעיות. אין צורך לומר כי המסקנה הסופית נשענת על מלוא
3 חומר הראיות שנפרס בפני בית המשפט.
4
5 37. אם נותר עדיין ספק בשאלת כוונתו של המערער לפגוע ולהעליב את המתלונן (ולא נותר), הרי
6 הדברים בהודעתו מסירים גם ספק זה. המערער אמר, כאמור, כי "שופט זה הוא איש מושחת".
7 אמירה זו סוגרת את המעגל.
8
9 38. לא מצאנו ממש גם בטענה ולפיה המתלונן עצמו, בתגובתו לבקשת פסלות, הצהיר כי לא הוטוד.
10 המבחן הוא מבחן אובייקטיבי ולא סובייקטיבי.
11

"מבחן זה הוא במהותו מבחן אובייקטיבי הבוחן האם התנהגות מסוימת
12 נתפסת בעיני האדם מן היישוב כ"העלבה" בהתאם לסעיף 288 העונשין.
13 יחד עם זאת, במבחן האמוד טמון גם יסוד סובייקטיבי, שכן (בדרך כלל)
14 מדובר בהתנהגות המופנית כלפי עובד מסוים בנסיבות מסוימות. על כן
15 יש לבחון אובייקטיבית כיצד נתפסת אותה התנהגות כלפי אותו עובד על
16 רקע כלל נסיבות העניין." [דמ"פ 7383/08 אוגרפלד נ' מדינת ישראל
17 (פורסם בבנו) (11.07.2014), עמוד 64, פסקה 6 לפסק דינה של כבוד
18 חנישאה (דאז) ביניש]
19

- 20
21 39. סיכום ביניים באשר לעבירה זו: המערער העליב במכוון את המתלונן, ופגע בו בנקודה שהיא
22 ללא ספק מראבת ורגישה במיוחד: מצבו של בנו היושב בכיסא גלגלים.
23

באשר לעבירה הנוספת שיוחסה למערער, קרי: פגיעה בפרטיות.

- 24
25 40. לענין זה די לנו בעצם העובדה שהמערער עקב אחרי המתלונן לאורך מספר שעות. במהלך
26 המעקב שאל שכנים היכן נמצא השופט ועבר מביתו הפרטי של המתלונן לבית הכנסת. חקביעה
27 העובדתית ולפיה, עקבו המערער וחמשתתפים הנוספים בהפגנה אחרי השופט למעשה לא היתה
28 שנויה במחלוקת והיא נשענת גם על דבריו של עד ההגנה מר יגאל אוריאל. עד זה גם אישר כי
29 אכן המתלונן יצא מביתו עם בנו שישב על כיסא גלגלים. המעקב מן הבית לבית הכנסת תוך
30 הפגיעה שאולה לשכנים, הינה פגיעה בפרטיות לכל דבר וענין.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
פליליים**

ע"פ 61581-07-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל
ע"פ 27408-08-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל

41. באשר לאכיפה בררנית, אין לנו אלא להפנות למה שנקבע גם בהכרעת הדין. המתלונן חסר אך
ורק את המערער ולא אחרים. מתוך קהל המפגינים רק המערער זוהה, שגל כן אין לטענה על מה
להתבסס. לכך יש להוסיף כי רק למערער ולא לאחרים יוחסה האמירה המוגעת באשר "לחילופי
התפקידים" בין המתלונן לבנו היושב בכיסא גלגלים.

סוף דבר באשר לתיק זה:

42. נוכל לאמץ בצלואם את דבריו של כבוד השופט לוי בפרשת חסין הנ"ל: "פסק דינו של בית
משפט קמא מבוסס ומנומק מדבני והטיעונים אשר מעלה המבקש לפנינו הינם שחזור של
טענותיו לפני, טענות אשר נדונו בהרחבה בערכאה הדיונית ונדחו אחת לאחת".

תיק הזיוף:

43. בתיק זה יוחסה למערער כאמור עבירת זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר וכן שימוש במסמך
מזויף. מדובר בשלושה מסמכים אותם זייף המערער. במהלך השבוע שבין 20.7.05 ועד 27.7.05.
המערער כתב שלושה מכתבים שחופנו, האחד לפקידת סעד הגבי שפחה ענבר, השני למנהל מרכז
חירום מר עמנואל אביטל, והשלישי לנשיאת ארגון אל"י הגבי חניתה צימרון. כל שלושת
המכתבים הכולו דרישה לשחרר את בתו של המערער שהיתה או קטינה ושחנה באותה עת
ב"מרכז חירום לילדים בסיכון" על רקע סכסוך גירושין בין המערער לבין אמה של הקטינה.
המערער חתם על שלושת המכתבים בשם א. ליזור מנכ"ל העמותה "ילדים לשני הורים".

44. לא חיתה למעשה מחלוקת על עצם התתיימת. המערער הודת שחתם על המכתבים.
בפי המערער היו מספר גרסאות באשר לסיבה לכך שחתם בשם א. ליזור. בפסק דין ארוך
ומפורט שיורד לרזולוציות דקיקות ומתייחס גם לטענות שלא הועלו במיורש על-ידי המערער
ומטעמי זהירות, תוך מתן משקל לכך שהמערער לא היה מיוצג (על-פי בחירתו), דחה בית משפט
קמא אחת לאחת את כל טענות המערער.

45. בית משפט קמא קבע כי המערער מעולם לא מונה למנכ"ל עמותת "ילדים לשני הורים" ומעולם
לא קיבל הוראה לחתום בשם העמותה. המערער חזה מודע לכך כי אין לו תפקיד בעמותה ולכן
לא חתם בשמו אלא בשם אייל ליזור, בכוונה ליצור תמונה כוזבת כאילו המכתבים ששלח לא
נכתבו על-ידו עצמו, אלא על-ידי עמותה נטולת אינטרס אישי שדאגה לבתו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 61581-07-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל
ע"פ 27408-08-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל

- 1 46. בית המשפט התייחס אחת לאחת לגרסאות השונות של המערער והגיע למסקנה, כי אין ממש
2 באף אחת מהן. עצם העובדה שמדובר במספר גרסאות מצביע על כך, שלא קיימת גרסת אמת
3 המסבירה את החתימה בשם א. לידור, מלבד זיוף. המערער כתב את המכתבים במטרה להביא
4 לשחרור בתו, שעל כן געברה גם העבירה של שימוש במספד מזוהף.
5
- 6 47. פסק הדין מגומק לתפלא. טענותיו של המערער אינן מעוררות אפילו חתלבטות. כאמור, לא
7 היתה מחלוקת כי המערער חתם על המכתבים בשם א. לידור. הנטל הטקטי עבר, אפוא, אליו
8 להסביר מכח מה מוסמך היה לחתום בשם זה. גרסתו של המערער לא זכתה לאמונו של בית
9 המשפט ומנגד היו בפני בית המשפט עדויות מתימנות שעיקרן עדותו של המתלונן א. לידור
10 שאמר חד משמעית, כי הוא לא חתם למערער לחתום בשמו. בית המשפט קבע כי דבריו של
11 לידור עשו עליו רושם אמין. כך גם התרשם בית משפט קמא מדברי עדותו של עד מרכזי נוסף
12 בנושא זה, יו"ר העמותה מר מיכאל גרינברג, שהעיד אף הוא כי המערער לא היה בעל תפקיד
13 בעמותה, שלא לדבר על יו"ר העמותה.
14
- 15 48. המערער טען כי שני העדים אולצו להניח את התלונה באשר לזיוף ולא הם שיזמו את הגשתה.
16 אין לנו אלא לאמץ את קביעתה של כבוד השופטת קמא לענין זה. גם תלונה מאולצת נואין בכך
17 קביעה כי זה אכן המצב וכולה להיות תלונת אמת. הסמכות להכריע בדבר אמיתותה שמורה
18 לבית המשפט השומע ורואה את העד.
19
- 20 49. נדחתה גם וריאציה נוספת במכלול האפשרויות שחצי המערער ולפיה, מדובר בטעות סופר
21 שבשלה הושמטה האות "ב" לפני החתימה א. לידור, כביכול המערער הודיע קבל עם ועדה שהוא
22 חתם בשמו של לידור ולא לידור עצמו הוא החתום.
23 מדובר בממצאי מולימות קלאסיים שבהם ככלל ערכאת הערער ממעטת לחתורב והמקרה
24 הנוכחי – אינו מצביע על הצורך בחריגה מכלל זה.
25
- 26 50. איננו רואים לתייחס לטענותיו הנוספות של המערער, והן שאנו מזכירים שוב כי מדובר בהליך
27 "מצעו עצמורי" (כפי שנקבע בפרשת חסיף). כדי להסיר כל ספק, אין כל ממש גם במינות בדבר
28 אכיפה בררנית שלא נשענו על עובדות כלשהן. בית המשפט בחן גם את הטענה, שלא נטענה
29 במפורש, באשר להגנת הצורך, שמכוחו חש עצמו המערער חייב לחגן על שלומה של בתו ועל כן
30 פעל בצורה שפעל ודחה גם טענה זו, ואנו מסכימים עם קביעותיו. טענותיו של המערער בהקשר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 61581-07-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל
ע"פ 27408-08-14 בן יששכר נ' מדינת ישראל

1 51. לא מצאנו כי נגרם למערער עיוות דין גם בחתימתו לענישה שהוטלה עליו בכל אחד משני
2 התיקים שבפנינו.

3
4 52. אנו רואים להעיר הערה מקדימה שמתחתית לענישה בשני התיקים:
5 התנהלותו של המערער לאורך כל הדרך היתה שערורייתית, כפי שצינו שני השופטים. המערער
6 גם לסחבת בלתי סבירה, יוצאת דופן וקיצונית בכל הקשור להליכים המשפטיים. תזכרונו כבר
7 כי כבוד השופטת ברק-נבו נתנה בתיק זה, לדבריה, כ- 300 החלטות. גם כבוד השופט יצחק נתן
8 אין ספר החלטות בענינו של המערער שמשקפות ולזול באופן מופגז בהליך המשפטי (עמוד 111
9 לגור הדין בתיק העלבת עובד ציבור).

10
11 53. לעין שיקולי הענישה, ובנוסף לאמור לעיל באשר להתנהלותו של המערער, משקפת התנהגות זו
12 תוסר נטילת אחריות וזאת באופן בולט, מוקצן ומופגז. ולפיכך, לא נפלה טעות מעם שני בתי
13 המשפט כאשר חתימתו להתנהלות המערער בדיון לענין הענישה.

14
15 54. מכאן לשיקולים הפרטיים.

16
17 **א. באשר לתיק העלבת עובד ציבור:**
18 מדובר בעלבון צורב שמוגע חן בתפקודו השיפוטי של השופט והן בהזוייתו כאדם.
19 החתימתו למצבו של הבן היא משפילה, מגלח אטימות וחוסר רגישות והיא מהווה פגיעה
20 חמורה. לכך מצטרפת גם העבירה השניה, קרי הפגיעה בפרטיות. לאורך שעות ארוכות
21 באותה שבת עקב המערער אחרי המתלונן, עבר מביתו לבית הכנסת, שיתף עוברים ושבים
22 בנעשה, שאל שכנים למקום הימצאו של המתלונן, כדי ללכת בעקבותיו מהבית לבית
23 הכנסת. השילוב בין שתי העבירות מהווה בפני עצמו נתון מחמיר. עוגש של שישה חודשי
24 מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, אינו חורג לתומרה וכבודאי אינו מהווה עיוות דין.
25

26 **ב. כד גם באשר לתיק הזינוף:**
27 מדובר בשלושה מעשי זיוף שבוצעו בתאריכים שונים, הופגז לאנשים שונים ויכלו לגרום נזק
28 של ממש הן לקטינה והן לעמותה ששמה נוצל. נזכיר כי לגבי חנינתה צימרין פנה המערער
29 כיו"ר העמותה, לאחר שפניה קודמת בשמו – נכשלה, ללמדך שמדובר במהלך מחושב
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 14-07-61581 בן יששכר נ' מדינת ישראל
ע"פ 14-08-27408 בן יששכר נ' מדינת ישראל

ג. סוף דבר:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18

"אף אנו ככלל, ובמיוחד דיון, מצויים באותה דילמה של בקשת צדק. העט
שלידי בית המשפט הוא רב עוצמה (וגם סמכותו...) רחבה – אך עליו, בצו
הדין ומצפנו, להציב את הגבולות. במקום שבו נשתכנע כי לא נעשה עיוות
דין, מעלו של סעיף 208א הוא סינן האפשרות לחידוש הדיון". [כבוד השופט
רובינשטיין בפרשת הסיון, עמוד 18, פסקה ד' (15)]

55. שוכנענו כאמור כי לא נעשה עיוות דין, שעל כן כפי שציינו בראשית הדברים, אנו מותירים בענינו
את פסק דינו מיום 30.03.2015 שניתן מכח סמכותנו על-פי סעיף 208 לחס"פ.

56. כיוון שהמערער כבר החל בריצוי עונש המאסר בפועל שהוטל עליו בתיק הזקוף [תי"ב (תי"א
11-06-27741)], אנו קובעים כי הוא ירצת עונש זה ולאחר מכן ישא בעונש שהוטל עליו בתיק
ההעלבה [תי"ב (תי"א) 1302/06].

57. לא מצאנו לכונן להתערב בכל נושא "העיצומים הכספיים" שהוטלו על המערער בשני התיקים
גם יחד, בין אם קנס ובין אם הוצאות. המערער הביא בהתנהלותו על עצמו במן ידיו את החיוב
בסכומים שהוטלו עליו.

ניתן והודע היום, כ"ט אייר תשע"ה, 18/05/2015 במעמד הצדדים.

מר יוסף שוקולוב, שופט

ג'ורג קרא, ס"ג

רב רחל בר-לוי, נשיאה

אב"ד

19
20
21

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

18 מאי 2015

ע"פ 61581-07-14 בן יששכר(אסיר) נ' מדינת ישראל
ע"פ 27408-08-14 בן יששכר(עציר) נ' מדינת ישראל

גברת מהקהל: אנחנו נגיע אליכם הביתה. אנחנו נשרוף את המדינה. (הוצאה החוצה).

המעורר: אני מבקש עיכוב ביצוע לעתור לבית המשפט העליון.

החלטה

המעורר כבר החל בריצוי המאסר ולכן איננו דואים במקום לעיכוב ביצוע.

ניתן והודע היום כ"ט אייר תשע"ה, 18/05/2015 במעמד הנוכחים.

מוריס סוקולוב, שופטת

ג'ודי קרא, ס"ן

זבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד

גברת נוספת מהקהל: יום אחד האמת תצא לאור ואני אוכזר את שמך. נאמר לעבר כבי הנשיאה
ברלינר.

DRILL